

Sumeryjski król Etana na statku kosmicznym

28 października 2021

Mezopotamia to miejsce, w którym około 3500-3000 p.n.e. istniała jedna z najważniejszych kultur Ziemi. Starożytni Sumerowie byli pierwszą cywilizacją, która zamieszkiwała ten region 6000 lat temu. W starożytnych tekstach, jakie pozostały po tych ludziach, istnieje wiele legend i opowieści opisujących bogów zstępujących z nieba. Wielu zwolenników teorii paleokontaktów bierze je dosłownie i twierdzi, że nagły rozwój Sumerów jest wynikiem ich kontaktu z istotami pozaziemskimi. Jednym z wielu poświadczających za tym dowodów może być legenda o królu Etanie, który podróżował do nieba z bogami.

W tradycji sumeryjskiej Etana jest pierwszym królem, który rządzi sumeryjskim miastem Kisz. Etana jest przedstawiany jako władca wybrany przez bogów, który rządził na początku III tysiąclecia p.n.e. Bogowie obdarzyli go mocą i autorytetem do ustanawiania zasad i porządku na Ziemi wśród ludzi. Jego legenda została zapisana na glinianej tabliczce znalezionej w Niniwie (asyryjskie miasto w Górnej Mezopotamii, obecnie na terytorium współczesnego Iraku).

Według tekstu, Etana, trzynasty król pierwszej dynastii Kisz, próbował wznieść się w niebo, by spotkać boga nieba Anu i znaleźć magiczną roślinę do leczenia bezpłodności jego żony, która pozwoliłaby Etanowi zostać ojcem. Sam władca miał rządzić Sumerami przez 1560 lat (lub 635), a jego następcą został jego syn Balikh, który rządził przez 400 lat.

Oto co na temat Etana mówi włoski historyk Alberto Fenoglio: „Król Etana żył około 5000 lat temu, nazywano go Bogiem-Królem i został przyjęty jako gość honorowy na latającym statku w kształcie tarczy, który wylądował za królewskim pałacem. Z

tego latającego Statku wyłonili się wysocy, jasnoskórzy, ciemnoskórzy mężczyźni ubrani w białe szaty. Mówiono o nich, że są piękni jak bogowie. Zaprosili króla Etanę aby poszedł z nimi, i choć doradcy króla próbowali odwieść go od wejścia do obiektu latającego, monarcha podążył za nimi. Król Etana poleciał statkiem na Księżyc, Marsa i Wenus, a jego zniknięcie trwało dwa tygodnie. Kiedy już tracono nadzieję i poszukiwano nowego króla, Etan wrócił do swojego królestwa z lekarstwem na swoją bezpłodność”.

Opowieści te łączą się z postaciami znanymi dziś pod nazwą Annunaki. Część z bardziej fantastycznych teorii na ich temat zakłada, że ma to być rasa kosmitów odpowiedzialna za powstanie rasy ludzkiej. Pytanie brzmi, czy cała ta koncepcja nie jest aby jedynie nadinterpretacją teoretyków spiskowych posiłkujących się sumeryjską mitologią?

Wiele z opowieści o Annunaki, a więc tych, których Anu zesłał z Nieba na Ziemię, zostało odkrytych podczas prac archeologicznych w biblijnym mieście Nineveh. Zespół kierowany przez dr. Austena Henry’ego Layarda odkrył tam ruiny starożytnej asyryjskiej biblioteki Asurbanipala. Jednym z artefaktów był zestaw tabliczek z pismem klinowym zwanych „Enúma Eliš” lub „Siedem tablic stworzenia”. Opowiadają one historię o przyjściu Annunaki z niebios i ich rządach nad rasą ludzką. Równie istotnym źródłem wiedzy na ich temat jest tekst znany pod nazwą „Sumeryjska lista królów”. Jest to wykaz kolejnych władców Sumeru, który podaje wyraźne ramy czasowe rządów „bogów” nad ludźmi. „Gdy królestwo zstąpiło z nieba, królestwo było w Eridu. W Eridu Alulim został królem – rządził 28 800 lat. Alaljar rządził przez 36 000 lat. Dwaj królowie – oni rządzili 64 800 lat”.

Najwcześniejsze zapisy w „Liście” pozwalają określić istnienie co najmniej 8 królów, którzy rządzili Ziemią przez blisko 241 200 lat – od powstania rasy ludzkiej aż do „Wielkiej Powodzi, która utopiła cały ląd”. Tuż po skończeniu się Wielkiej Powodzi z nieba zstąpili kolejni królowie, którzy nadal

panowali nad ludźmi aż do momentu, gdy tron objęli pierwsi śmiertelni królowie, poczynając od Etana.

Co ciekawe, pierwsze opowieści o Wielkiej Powodzi pochodzą właśnie z sumeryjskich tekstów. Starożytna księga nazywana „Genesis z Eridu” opowiada historię człowieka Utnapisztima, któremu Bogowie rozkazali zbudowanie ogromnego statku i zebranie w środku „ziarna życia”. Całość tekstu miała być napisana 2300 lat p.n.e., co może oznaczać, iż historia o Arce Noego, którą kojarzymy z „Biblią”, mogła być jedynie zaczerpnięta ze starożytnego Sumeru. Z historycznego punktu widzenia nie da się zaprzeczyć, że istnieje wiele podobieństw między starożytnymi tekstami sumeryjskimi, a dzisiejszymi świętymi księgami, takimi jak np. „Biblia”, „Tora” czy „Koran”. Jednak czy można założyć, że ich źródło jest takie samo?

Opowiadając o Annunaki nie sposób nie wspomnieć o ich domniemanej rodzimej planecie znanej przez nas jako Nibiru. Jeszcze w 1976 roku dziennikarz Zecharia Sitchin opublikował swoją książkę pt. „Dwunasta planeta” i zaprezentował swoje autorskie tłumaczenia sumeryjskich tekstów opowiadających o ich dawnych bóstwach. Jego publikacja dotyczyła w dużej mierze mitycznej planety Nibiru – pierwotnego domu dla istot, które Sumerowie nazywali bogami. Nibiru miałaby być planetą, która jest ulokowana za Plutonom i okrąża Słońce po znacznie wydłużonej orbicie. Zgodnie z tłumaczeniami Sitchina, rodzinna planeta Annunaki była w jakiś sposób zagrożona, a jedynym sposobem na jej uratowanie było... złoto. Sitchin zakładał, że Nibiru krążyło wokół Słońca po eliptycznej orbicie trwającej 3600 lat.

Przez wiele lat wyśmiewano twierdzenia Sitchina, jednak teraz wiemy już, że planeta istniejąca za orbitą Plutona to jedyne wyjaśnienie dla anomalii obserwowanych w pasie Kuipera. Oczywiście możemy odrzucić to wszystko i stwierdzić, że Annunaki to tylko symbolika wyższych sił, w które wierzyli starożytni Sumerowie i nic więcej.

Starożytne podania oraz tabliczek z pismem klinowym nie wystarczą, aby dowieść ponad wszelką wątpliwość, że Annunaki rzeczywiście istnieli. Uznanie istnienia Annunaki wymagałoby o wiele mocniejszych dowodów, niż mity, podania i legendy. Trudno jednak nie zadać sobie pytania – „A co jeśli to prawda?”. Czy sumeryjski władca faktycznie wyruszył w przestrzeń kosmiczną przed tysiącami lat?

Autorstwo: M@tis

Źródło: InneMedium.pl